

Nr. 75. Jeg kan da om alle disse noget ensartede Andragender udtale, at det ogsaa her forholder sig, som af den ærede Ordfører fremhævet, at man efter at Loven af 8de Maj 1894 er bleven givet, med Hensyn til disse Klasser af pensionerede, der ikke ere indbefattede under den nævnte Lov, kun har den Bøj aaben at tage hvert enkelt Andragende op for sig. Men jeg kan heller ikke udtale noget bestemt, ikke give noget bestemt Haab for nogen af de enkelte Andragere, idet det jo for mig, saaledes som Sagen endnu foreligger, til Dels uoplyst, stiller sig tvivlsomt, om de kunne siges at have nogen rimelig Udsigt til at faa deres Ansøjer opfyldte. Skulde man nemlig skride til at efterkomme alle Andragender eller opfylde Ansøjer fra alle de Mænd og Kvinder, der staa i samme Forhold til Hærløven af 1867, vilde man komme meget vidt og komme til at bevilge meget store Beløb. Det synes heller ikke at være Udvalgets og den ærede Ordførers Mening, at man skulde skride til disse Konsekvenser. Der staa som sagt da kun tilbage at undersøge hvert enkelt Tilfælde. Specielt maa jeg dog tage Afstand fra det Andragende, som findes under Betænkningens Nr. 75 fra Andrageren Bjørneboe, idet det forekommer mig, at her er særlig lidt Grund til at efterkomme Andragendet, naar man tager i Betænkning, at Andrageren, hvad han ingenlunde har anført i sit Andragende, foruden den ham tillagte Pension af 120 Kr. har faaet — nemlig ved særlig Bevilling paa en Finanslov — en Pension eller Understøttelse af 300 Kr. saaledes, at han nu ved at lægge sammen, hvad han har paa disse to Konti, oppebærer en Hjemsjesterpension af 420 Kr. Han er altsaa ikke saa særlig daarligt stillet, som man skulde tro, naar man gennemlæser hans Andragende, eller de Grunde, der findes anførte i Betænkningen Nr. 75.

Jeg skal dernæst udtale mig om Indstillingen under Nr. 7, der angaar det af den ærede Ordfører anførte Andragende, der er kommen om Oprettelsen af en saakaldt Folkforsikring. Dette Andragende er jo støttet af Institutioner og Mænd, der fortjene en særlig Paaagtning, idet de kunne siges at repræsentere nogle af de mest ansete Forsikringsanstalter, der overhovedet findes her i Landet, naar man alene tager Hensyn til de private Anstalter. Dog skal jeg i Forbigaaende bemærke, at nogle af de Underkriverne, der ogsaa personlig have gjort deres Ansøjer om denne Sag gældende ved at møde som Deputation hos Finansministeren, dog tog Afstand, for saa vidt som de udtalte, at de efter nøjere Over-

vejelse ikke mente, at de vilde kunne magte dette Foretagende, men forment — hvilket stod noget i Modstrid med Andragendets Indhold — at dette overhovedet snarere maatte blive en Stats sag end et af private Personer og Institutioner løftet Foretagende. Det, Forslagsstillerne gaa ud paa, er jo at søge en meget betydelig Statshjælp til Fremhjælp af denne saakaldte Folkforsikring. Det er, hvis der overhovedet bliver en stor Tilslutning af mange forsikrede, hvis mange tegne sig her i Landet, et betydeligt Tilskud, som der vil blive gjort Fordring paa lige over for Staten. Det er nemlig, som ogsaa den ærede Ordfører udhævede, et Kontingent en Gang for alle af 6 Kr. for hver indgaaet Forsikring, der forlanges ydet af Staten, og dernæst et aarligt Statstilskud af 50 Ct. af den pligtige Præmie. Vil man nu gaa ud fra den Forudsætning, at der bliver indtegnat overordentlig mange til Forsikring, saa vilde disse Bidrag blive ganske overordentlig store. Men altsaa fra, at Staten saaledes maatte her staa lige over for uoverkommelige finansielle Fordringer, saa vil jeg dog samtidig gøre opmærksom paa, at der her i Landet er andre Forhold til Stede, som maatte snarere vilde vanskeliggøre en saadan Forsikrings Istandkommen, fremfor hvad Tilfældet er i andre Lande, og derved sigter jeg navnlig til, at vi her have en lovordnet Alderdomsunderstøttelse. Thi lige saa sikkert som det er, at det kunde være meget smukt, at der blev sørget for en Klasse af Medborgere, gennem en frivillig, dog af Staten støttet Forsikring, og at der blev sørget for de trængende i andre Klasser gennem Alderdomsunderstøttelsen, lige saa sikkert turde det dog være, at Alderdomsunderstøttelsesinstitutionen netop vil træde i Vejen for frivillig Forsikring som en hindrende Konkurrence. Det turde dog nemlig være tvivlsomt, om ærede Medborgere, der vidste, at de ad lovlig Bøj kunde se deres Alderdom betrygget gennem Alderdomsunderstøttelsen, skulde ville vise saa megen Højmodighed, at de for at undgaa en saadan Alderdomsunderstøttelse vilde gaa ind i den frivillige Forsikring. Jeg vil blot nævne dette som en mulig Hindring for en saadan Institutions Udvikling her i Landet. Jeg skal dernæst blot pege paa et Par andre Punkter, som ogsaa forekommer det mig, have deres Vanskeligheder. Det er da først denne Løgeundersøgelse, som man tror gennem Forslaget at kunne undgaa, idet der er henpeget paa, at man skulde først undersøge, om jeg saa maa sige, Sundhedstilstanden, naar Dødsfald er indtraadt, og ikke skride til en almindelig og som Betingelse opstillet